

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ખારગેઈડ, ગાવનગર - ૩૬૪૦૦૧

આત્મ સંવત : ૮૮

વીર સંવત : ૨૫૦૯

વિક્રમ સંવત : ૨૦૪૦

પુસ્તક : ૮૧

સર્વે : નવે. ૧૯૮૩ થી
ઓક્ટો. ૧૯૮૪

આત્મ સં. ૮૮ (ચાણ) વીર સં. ૨૫૦૬
વિક્રમ સંવત ૨૦૪૦ કારતક

પદ ૧૦૮

લેખક : પરમ પૂજ્ય આનંદધનજી મહારાજ સાહેબ

અવધૂં વૈરાગ્ય ખેટા જાયા, વાને ખોજ કુટુંબ સખ ખાયા,
જેણે માયા મમતા ખાઈ, સુખ દુઃખ દોનો ભાઈ;
કામ-ક્રોધ દોનો ખાઈ, ખાઈ તૃષ્ણા ખાઈ. અવધૂં (૧)

ભોળા ભાઈ! વૈરાગ્ય નામનો દીકરો થયો. તેણે શોધી શોધીને આખું કુટુંબ હડપ કર્યું.
જેણે માયા અને મમતા ખાધી. તેણે સુખ અને દુઃખ નામના બન્ને ભાઈઓને ખાધા, તેણે
કામ ક્રોધ બન્ને ખાધા અને તૃષ્ણા ખાધીને પણ ખાધી.

દુર્મતિ દાદી મત્સર દાદા, મુખ દેખત હી મૂંઝા;
મંગળરૂપી વધાઈ વાંચી, એ જળ ખેટા હુવા. અવધૂં (૨)

દુર્મતિ નામની મોટીમા, અને મત્સર નામનો દાદો એ છોકરાનું મુખ જોતાંજ મરી ગયાં.
એ ખેટાનો જ્યારે જન્મ થયો ત્યાર અતિ કલ્યાણકારી હકીકત તરીકે એની વધાવણી ખોલાણી.

પુણ્ય-પાપ પાડોશી ખાયે, માન-કામ દોઉં મામા;
મોહનગર કા રાજ ખાયા, પીછેં હી પ્રેમ તે ગામા. અવધૂં (૩)

(અનુસંધાન ટાઇટલ પેજ ૨ ઉપર)

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પુસ્તક : ૮૧]

નવેમ્બર : ૧૯૮૩

[અંક : ૧

અ નુ ક મ શિ ળ

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	ભાવવાદી સ્તુતિઓ	સં. મુનિશ્રી રવિન્દ્રસાગરજી મ.	૧
(૨)	નૂતન વર્ષના મંગલ પ્રભાતે	—	૨
(૩)	જૈન સ્તોત્રોમાં નવધા ભક્તિ	ધરમચંદ જૈન	૫
(૪)	દલ એક ગ્રંથી છે.	પં. પ્રવરશ્રી ભદ્રગુપ્તવિજયજી ગણિવર	૮
(૫)	આરામ શોભા	વ્ય. પ. પૂ. આ. શ્રી વિજયનયપ્રભ સૂરિજી મહારાજ સાહેબ	૬
(૬)	સારા રાજમાં રહેવાનું	પ્ર. પ્રવરશ્રી ભદ્રગુપ્તવિજયજી ગણિવર	૧૪
(૭)	સુરસુંઢરી	લે. પ. પૂ. આ. શ્રી વિજયઅમૃતસૂરીશ્વરજી મ શા ના શિષ્ય મુનિશ્રી દાનવિજયજી મ.	૧૫

આ....ભા....ર

શ્રી જિંજા કાર્મસી લિમિટેડના માલિક સ્વ. શેઠશ્રી ભોગીલાલ નગીનદાસભાઈ તરફથી ઘણા વર્ષોથી પંચાંગ લેટ મોકલવામાં આવે છે. આ વર્ષે પણ સવત ૨૦૪૦ની સલના કાર્તિકી જૈન પંચાંગ સભાના બંધુઓને લેટ આપવા મોકલેલ છે, તે માટે અમે અભાર વ્યક્ત કરીએ છીએ.

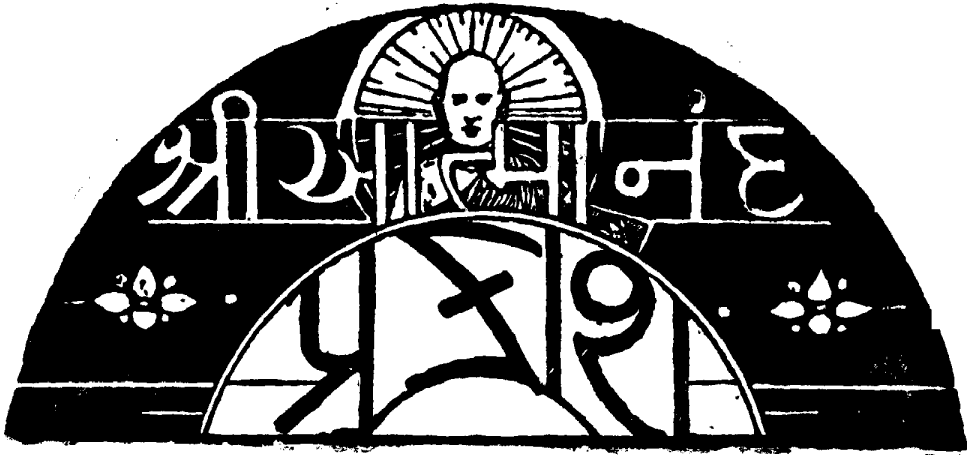
(અનુસંધાન ટાઈટલ પેજ ૧ નું ચાલુ)

શુભ-અશુભ કર્મોના ફળ આપનારા પુણ્ય અને પાપ નામના પાડોશી હતા, તે તેણે ખાધા. અભિમાન અને કામરૂપ તેના મામા હતા, તેને ખલાસ કર્યા. એણે મોહનગરના મહારાજાને પૂરો કર્યો. પછી પ્રેમ-રાગ હતો તેને પણ શુભાવેલો.

ભાવ નામ ધર્યો બેટા ડો, મહિમા વરણ્યો ન બાઈ;

‘આનંદધન’ પ્રભુ ભાવ પ્રકટ કરો, ઘટ ઘટ રહ્યો સમાઈ. અવધૂ (૪)

તે બેટાનું નામ ભાવકુમાર બહેર કરવામાં આવ્યું. તેનો પ્રભાવ વર્ણવી શકાય નહિ. મારા આનંદધન પ્રભુ! એ વૈરાગ્ય બેટાને પ્રકટ કરો. એ ઘટ, ઘટમાં ગોઠવાઈ રહેલો છે. હૃદયમાં ઉડો વસીને પડેલો છે તેને બહાર લાવો.

તંત્રી : શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સક્લોત

વર્ષ : ૮૧]

વિ. સં. ૨૦૪૦ કાશતક : નવેમ્બર-૧૯૮૩

[અંક : ૧

ભાવવાણી સ્તુતિઓ

સં. મુનિશ્રી રવિન્દ્રભાગરણ

નમીએ શ્રી જિનરાજ આજ તમને દેવો તથા દેવ હે !
 વિનવીએ તુમ આગળ કરચરી આપો પ્રભુ સેવને
 તુમ દરિસણ વિષ્ણુ મેં લહ્ય દુઃખ બહુ ચારે ગતિને વિષે
 પૂરણ ભાગ્ય ઉદય થકી પ્રભુ મળ્યા ધ્યાનુ ત્હને અહોનિશે. ૧.
 જે પ્રભુના અવતારથી અવનિમાં શાંતિ અધે આપતી
 જે પ્રભુની યુગ્મસન્ન ને અમીભરી દષ્ટિ દુઃખો કાપતી
 જે પ્રભુએ ભર યોવને વ્રત શ્રદ્ધી ત્યાગી બધી અંગના
 તારક તે જિનદેવના ચરણોમાં હોએ સદા વંદના. ૨.
 દેખી મૂરતી પાર્શ્વજિનની નેત્ર મહારા ઠરે છે
 ને હૈયુ મહારૂ ફરી ફરી પ્રભુ ધ્યાન તહારૂં ધરે છે
 આત્મા મહારો પ્રભુ તુજ કને આવવા ઉલ્લસે છે
 આપો એવું બળ હૃદયમાં માહરી આશ એ છે. ૩.
 જે દષ્ટિ પ્રભુ દરિમચ્છ કરે તે દષ્ટિને પણ ધન્ય છે
 જે જીભ જિનવરને સ્તવે તે જીભને પણ ધન્ય છે
 પીએ મુઠા વાણી સુધા તે કર્ણ યુગને ધન્ય છે
 તુજ નામ મંત્ર વિશદ ધરે તે હૃદયને નિત્ય ધન્ય છે. ૪.
 સંસાર ઘેર અપાર છે તેમાં બુડેલા ભવ્યને
 હે ! તારનારા નાથ ! શું ભૂલી ગયા નિજ ભક્તને
 મારે શરણ છે આપનું નવિ ચાહતો હું અન્યને
 તો પણ પ્રભુ મને તારવામાં લીલ કરો શા કારણે ? ૫.

ॐ नूतन वर्षના મંગલ પ્રેક્ષાને ॐ

‘શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ’ માસિક સહસ્રદલ કમળ સમ વિકસિત, આત્મજ્ઞાનની યમરાટ પ્રસારવતું, સદ્ભૂષણ અર્થે અમૃતસમ પાન કરાવતું, આત્મવિકાસ માટે એક પછી એક સોપાન સર કરવામાં સહાયરૂપ બનતું, સુકૃત્યોને અનુમોદનાના પુષ્પોથી વધાવતું, જ્ઞાન-આરાધના માટે સર્વોત્તમ તક આપતું, સમયના બળગળા નાદ સાથે તાલ મેળવતું, પ્રગતિના પંથે નિશ્ચિત કદમ સાથે ધપી રહ્યું છે. “ઉચ્ચતમ ભૂવન અને ભૂવન સાર્થકતા સાંપડો”-તેવા શુભ આશિષની દહાણ વાયકવૃન્દને અર્પે છે.

માસિકમાં વિદ્યાન, પુરુષોને લેખો, મેહા-પુરુષોના ચરિત્રો, જૈન શાસનના જ્ઞાન રૂપ અમૂલ્ય ખજાનાઓ રજુ કરી વાર્યન રસાસ્વાદને તૃપ્ત કરવામાં અમૂલ્ય ફાળો અર્પે છે. આત્મોને આનંદિત બનાવી, આત્મના અચકાર દૂર કરી પ્રકાશ રેસાવી નામની સાર્થકતા કરે છે. તેથી અમે માસિકને પ્રશંસાના પુષ્પોથી આ મંગળ પ્રભાતે વધાવીએ છીએ, એટલું જ નહિ દરેક વાયક અને સર્ભાના આભૂષન સહ્ય સુકૃત કડે પ્રશંસા કરે છે એ જ તેની સેવાનો સુરેન્દ્રાર છે.

પૂર્વાચાર્યોના સિદ્ધ હસ્તે લખાયેલ સ્તવનો, સંસ્કૃત શ્લોકો, સત્ય-ધર્મના અદ્વાયિન કષ્ણિકાઓ, ભક્તિ સભર કાવ્યો વગેરે વિધિવિધિ વાનગીઓના રસથાળા દ્વારા જૈન શાસનની સેવા કરતા કરતા નીજનું નામ “પ્રકાશ” ઉજાડવા કરે છે, તે અંગે રસમય અને અસરકારક લેખોની પસંદગી કરવા બદલ અત્રેક અભિનંદન પત્રો મળ્યા છે.

‘પ્રકાશ’ની રોશનીમાં તપસ્વી ભાઈ-બહેનોના તપ, અનુષ્ઠાનોનું વર્ણન, દાન પ્રવાહના ઝરણા ઝગમગતા બને છે તે જોઈ અમારા હૃદય આનંદ અનુભવે છે.

ભૂવનપાયાને નક્કર બનાવનાર સ્થાનકો, કાવ્યો, જૈન ધર્મના આચાર વિચાર પરના નૂતન શૈલીમાં લખાતાં લેખો માટે વિદ્યાન લેખકોને અમારી નમ્ર વિનંતિ છે કે તેઓ સમયે સમયે અમને સારા લેખો મોકલીને આભારી કરે.

આ સંસ્થાનું મહત્ત્વનું કાર્ય જૂના સંસ્કૃત કે માગધી ભાષામાં લખાયેલ પુસ્તકોનું ભાષાંતર કરાવી, છપાવી જૈન જનતા સમક્ષ મૂકવું તે ધ્યેયના ફળશ્રુતિ રૂપ શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્રનો પ્રથમ ભાગ પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે. વિશેષ આનંદ તો એ બાંધતો છે કે આ પુસ્તક આભૂષણ સહ્યોને લેટ તરીકે અપવામાં આવ્યું છે. બીજા ભાગ પ્રજ્ઞા છપાઈ ગયેલ છે જે શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર ભાગ રનેત પ્રકાશન સમારોહ પરમ પૂજ્ય પાંચ્યાસ પ્રવર ગુરુદેવ શ્રી અભયસાગરજી મહારાજ સાહેબના શિષ્યરત્ન પૂજ્ય શ્રણિવર્ય અશોકસાગરજી મહારાજ સાહેબ આદિ મુનિભગવંતોની શુભ નિશ્રામાં સંવત ૨૦૩૯ના મહા વદ ૨ ને રવિવાર તા. ૩-૧-૮૩ના રોજ તખતગઢ મંગલ ભૂવન, તળેટીરોડ, પાલીવાણા, મુકામે ઢિગવવામાં આવ્યો હતો. જેની કિંમત રૂ. ૩૫-૦૦ રાખેલ છે.

આ સંસ્થાના મંચૂત તથા ગ્રામથી સંચાલિત પુસ્તકોનો તાલ સાક્ષુ-સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબો હાથે છે. પ્રજ્ઞાસાગર તેમજ સાખ્યાનમાં તેમનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.

૨૦ આ સંસ્થા પોતાના જ મેકાનમાં બાહેર લાઇપ્રેરી ચલાવે છે. અનેક ઇક્ષિત્યો સારો એવો લાભ લે છે. પુસ્તકોનો લાભ મેળવવા માટે વાર્ષિક ફી ૨) રૂ. રાખેલ છે. પરિણામે જૈન સંસ્થા જૈનેતર લાભ ખડેનો સારો લાભ લે છે.

જૈન વિદ્યાર્થીઓ અભ્યાસમાં સારા ગુણ મેળવી ઉત્તીર્ણ થાય તે માટે સંસ્થા તરફથી શ્રેષ્ઠ વિદ્યાર્થીઓને ખર્ચામાં પણ આપવામાં આવે છે. એસ.એસ.સી. પરીક્ષામાં પાસ થઈ આગળ અભ્યાસ કરનાર લાઈ ખડેનોને આ વર્ષે ૩૧. ૧૮૦૦ની શિષ્યવૃત્તિ આપી છે. જેથી જરૂરિયાતવાળા વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસમાં વિશ્લેષ ન પડે. દિન-પ્રતિદિન મોંઘવારીનો આકે આગળ ધપતો રહે છે તેથી ઉચ્ચતર શ્રેણીમાં અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થી લાઈઓ તથા ખડેનોની શિષ્યવૃત્તિ માટે માંગ વધી છે. તેથી સારી સંખ્યામાં વિદ્યાર્થી લાઈઓ અને ખડેનોને સંસ્થા સહાયરૂપે બની શકે તેવી પરિસ્થિતિ સર્જવા પેટ્રન સાહેબો તથા આજીવન સભ્યોને અમારી નમ્ર વિનંતિ છે. આશા છે કે આ જ્ઞાન-દાન સમાન પ્રવૃત્તિને આવકારી શક્તિ મુજબ દાન આપી તેઓ પ્રવૃત્તિને વેગવાન બનાવશે.

દર વર્ષે આ સંસ્થા પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ સાહેબ શ્રી વિજયાનંદસૂરિશ્વરજીની જન્મ જયંતિ ચૈત્ર સુદી ૧ના રોજ પાલીતાણા મુકામે ઉજવે છે. સાધુ-સાધ્વીની ભક્તિમાં અર્પણ લાભ તેમ જ પૂજાનો લાભ તે દિવસે સંસ્થા મેળવે છે.

ઉપરાંત આ સભાની વર્ષગાંઠ જેઠ સુદ માં રોજ તળાજા તીર્થે ઉજવાય છે. ત્યાં પૂજા, વગેરેના લાભ મેળવી ધન્યતા અનુભવે છે.

ગુરુત્તર નિવિરત્ત મગશર વદી દર્શન તથા આસો સુદી ૧૬ના રોજ સંસ્થા તરફથી સારા મંગીનકાળેની મુરાવલી સાથે પૂજા આગાવવામાં આવે છે. તેમ જ પ્રભાવાનાં પંચ થાય છે.

નૂતન વર્ષનાં શુનિત પ્રસારે સંસ્થાનાં સભ્યે સ્નેહમિલનમાં હાજરી આપી પરસ્પર સ્નેહ ભાવનાની વૃદ્ધિ માટે નૂતન વર્ષાભિનંદન અર્પી શુભેચ્છાના રસપાન પીરસી, ધન્યતા અનુભવે છે. જે જે લેખકો, લેખિકાઓએ પોતાને મુળે જ્ઞાન સમૃદ્ધિનો અને રો લાભ આ માસિક દ્વારા આપેલ છે એ સર્વને આભિનંદન અર્પતા ધન્યતા અનુભવે છે.

કપાઈ તેમ જ કાળજની અસાધારણ મોંઘવારી વચ્ચે પણ માસિકનું નાવ અસ્પષ્ટિતપણે ચાલ્યું બાય છે, જે પરમ પૂજ્ય સ્વ. આચાર્ય શ્રી વિજયાનંદસૂરિશ્વરજી મહારાજ સ્વ. પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજ, પૂજ્ય શ્રી ચંતુવિજયજી મહારાજ તથા પૂ. આગમ પ્રભાકર શ્રુતશીલ વારિષ્ઠિ મુનિ ભગવંત પુણ્યવિજયજી મહારાજના આશીર્વાદનું કળ છે. તેઓ સર્વનું સ્મરણ કરી, આ મેળવદિને હૃદયપૂર્વક વંદન કરીએ છીએ.

આ પ્રસંગે તેમ જ પેટ્રન સાહેબો, આજીવન સભ્યો, સંસ્થાના સભ્યો અને હિતેચ્છુઓને શુભેચ્છા પાઠવીએ છીએ.

સંસ્થા પ્રગતિના સોપાન સર કરી ઉન્નતિના શિખરે પહોંચે તે માટે અવિરત પ્રયત્નો દ્વારા સાધ સહકાર આપના નમ્ર વિનંતિ કરીએ છીએ, જે નામી અનામી વ્યક્તિઓએ સંસ્થાના ઉત્કર્ષ માટે સવા અર્પી છે તેમનો હાર્દિક આભાર મોકલીએ છીએ.

૫. પૂ. નરપદજીના અનેરા ભક્ત અને વર્ધમાન તપસી પુણ્યવંત તપસ્વી શ્રી શ્રીપાળ સમ્મનો રાસ છપાઈને તૈયાર થયેલ છે. ૫. પૂ. જંબુવિજયજી મહારાજ સાહેબની કૃપાદ્રિ અને તેમની શુભ પ્રેરણા, તેમ જ સંસ્થા ચમકતી-તેજસ્વી બને તેવા અંતરના આશીર્વાદ વરસાવતા રહે છે. ૫. પૂ. મહારાજ સાહેબ વ્રજસેન મુનિશ્રીની જડેમતથી સાકાર પામેલું ૫. પૂ. હિમચંદ્રસૂરિ રચિત પ્રાકૃત વ્યાકરણ તૈયાર થઈ

ગયું છે. તે પુસ્તક પૂં સાધુ મહારાજ સાહેબો તથા સાબીજી મહારાજ સાહેબોને ભેટ આપેલ છે.

૫. પૂં હેમચંદ્રસૂરિ રચિત પ્રાકૃત વ્યાકરણ નવ Appendices સાથે રેકઝીન બાઈન્ડીંગ કરેલ પુસ્તક સંવત ૨૦૩૬ની સાલમાં પ્રગટ કરેલ છે. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનું પ્રકાશન ૬૪મું રત્ન છે, સાચા અર્થમાં તે રત્ન જ છે. કેમકે તેના વિવિધ કારણો પ્રાકૃત ભાષાના અભ્યાસીને પુનિત ભાષાથી પ્રકાશિત કરે છે અને પ્રાચીન પ્રાકૃત ભાષાના વ્યાકરણોમાં આ પુસ્તકનું અદ્વિતીય સ્થાન છે. જેથી કીંમત રૂા. ૨૫-૦૦ છે.

દ્વાદશાર નયચક્રમ-ભાગ ૧-૨ (રચયિતા ૫. પૂં જયવિજયજી મહારાજ સાહેબ) સંસ્થા દ્વારા બહાર પડી ચૂક્યો છે. જેમની માંગ જાપાન, અમેરિકા, ઓસ્ટ્રેલિયા વગેરેના વિદ્વાનો કરે છે. તેઓ સહુ ત્રીજા ભાગની રાહ જોઈ રહ્યા છે. તે કાર્ય પણ સવેળા પતે તેવા પ્રયત્નો સંસ્થાએ જારી રાખ્યા છે.

૫. પૂં આચર્ય ભગવંતો, ૫. પૂં મહારાજ સાહેબો, પ્રખ્યાત લેખકો-શ્રી કુમારપાળ દેસાઈ, પ્રાધ્યાપક સાહેબ, શ્રીમાન રાતભાઈ માણેકચંદ તથા રમેશભાઈ ગાલા, અમરચંદભાઈ માવજી,

રાયચંદભાઈ મગનલાલ શાહ, આત્માનંદ પ્રકાશ માટે લેખો મોકલે છે અને ઉપકૃત કરે છે, તે બદલ તેઓ પ્રત્યે ભક્તિ-વંદન ભાવ દર્શાવીએ છીએ.

કોઈપણ સંસ્થા કાર્યવાહકોની શુભ નિષ્ણાપર નિર્ભર રહે છે તેમાં બે મત નથી. અનેકવિધ કાર્યો હાથ ધરતાં પહેલાં અન્યનો ટેકો, સાથ-સહકાર અનિવાર્ય રીતે મેળવવો પડે છે. સદ્-ભાગ્યે આ સંસ્થાને શ્રીમાન્ રાયચંદભાઈ મગનલાલ શાહનો સારો એવો સહકાર ને સેવા સાંપડ્યા છે. ગત વર્ષમાં તેમના દ્વારા શ્રેષ્ઠીવર્ચો પેટ્રન બન્યા છે. તેમની સેવાની અનુમોદનાની તક અત્રે અમે લઈએ છીએ.

સંસ્થાના વિકાસમાં આપ સહુ શુભેચ્છકો, પેટ્રન સાહેબો, આજીવન સભ્યો સહકાર આપી કાર્યવાહકોને ઉપકૃત કરશો એવી હાર્દિક ભાવના.

૧ હીરાલાલ ભાણજીભાઈ શાહ
પ્રમુખશ્રી B. Sc.

૨ પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત
B. A. B. T.

ઉપપ્રમુખશ્રી અને તંત્રીશ્રી
જૈન આત્માનંદ પ્રકાશ

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય કૃત પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્ (મહુમોડધ્યાયઃ)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનું પ્રકાશન-૬૪મું રત્ન છે. સાચા અર્થમાં તે રત્ન જ છે કેમકે તેના વિવિધ કારણો પ્રાકૃત ભાષાના અભ્યાસીને પુનિત ભાષાથી પ્રકાશિત કરે છે પ્રાચીન પ્રાકૃત ભાષાના વ્યાકરણોમાં આ પુસ્તકનું અદ્વિતીય સ્થાન છે. અર્વાચીન વિદ્વાનોએ આ પુસ્તકને ખીરહાવ્યું છે. અભ્યાસીને સંપૂર્ણ જ્ઞાન મળે અને તુલનાત્મક અભ્યાસ થાય તે માટે આ પુસ્તકમાં નવ Appendices આવેલ છે જર્મન જેવા દેશમાં તેમજ મહાન વિદ્યાપીઠોની માંગ સારી છે. તેજ તેનું મૂલ્યાંકન છે.

Price Rs. 25-00

Dolar 5-00

Pound 2-10

પ્રાપ્તિસ્થાન

શ્રી જૈન આત્માનંદસભા, ખારગેટ, ભાવનગર

જૈન સ્તોત્રોમાં નવધા ભક્તિ

—ધરમચંદ જૈન

નવ પ્રકારની પરંપરા મૂકે વૈષ્ણવ ધર્મની છે. પણ જૈન ધર્મમાં આ તરત્રે નજરે પડે છે. 'નવધા ભક્તિ'ના ત્રણ વિભાગ છે.

પ્રથમ વિભાગ :- શ્રવણ ભક્તિ, કીર્તન ભક્તિ અને સ્મરણ ભક્તિ.

આ ત્રણે દેવની અનુપરિચિતિમાં થાય છે.

બીજો વિભાગ :- પાદસેવન, અર્ચન અને વન્દન ભક્તિ સંપૂર્ણતઃ ભગવાન સાક્ષાત્ મળે ત્યારે જ બને. પરંતુ ભગવાનની અનુસ્થિતિમાં મનના ભાવથી, તેમને પ્રત્યક્ષ માનીને, તમજાવ અનુષ્ઠાન થાય છે, આ છ ભક્તિ ક્રિયારૂપ છે.

ત્રીજો વિભાગ :- દાસ્ય ભક્તિ, સખ્ય ભક્તિ, આત્મ નિવેદન ભક્તિ. આ ત્રણે ભાવરૂપ છે. કેમકે તેમાં ભાવને અનુરૂપ ક્રિયા થતી હોવાથી, ભાવની પ્રધાનતા રહે છે.

શ્રવણ ભક્તિ

ભગવાનનું નામ અને તેમના ગુણોનું શ્રદ્ધા પૂર્વક તેમજ પ્રેમપૂર્વક શ્રવણ કરવું તે શ્રવણ ભક્તિ છે.

પ. પૂ. આચાર્ય કુમુદચંદ્ર મહારાજ સાહેબે કલ્યાણ મંદિરમાં શ્રવણ ભક્તિનું સુંદર વિવેચન કર્યું છે. નીચે પ્રમાણે.

આસ્તામચિન્ત્ય મહિમા, જિન જસ્તવસ્તે.
નામારિ ક્ષાન્તિ મયતો મનતો જગન્નિ ।
તીવ્રતપોદહત પાન્થ જનાન્નિદાધે,
પ્રિણાન્તિ પદ્મહરસઃ સરસોઽભિલોઽપિ ॥

હે દેવ! આપના સ્તવનનો અચિન્ત્ય મહિમા છે, પરંતુ આપનું નામ-માત્ર પણ સંસારના હુષોથી બચાવી લે છે. જેવી રીતે ગ્રીષ્મ ઋતુમાં ગરમીથી પીડાતા મનુષ્યોને કમળ યુક્ત સરોવર

સુખ આપે છે જ, પણ એ સરોવરની શીતળ હવા પણ સુખ આપે છે.

સ્તોત્રો ઉપરાંત કવિ પુષ્પદન્તે 'નાભેયચરિત' માં પણ લખ્યું છે કે દિગ્વિજય બાદ જ્યારે ભરત રાજા આદિનાથ પ્રભુ પાસે પહોંચ્યા ત્યારે પોતાની જાતને વ્યર્થ માનવા લાગ્યા, તે કહે છે, "તે ચરણ સ્પર્શ છે જે આપના તીર્થમાં જાય છે. તે નેત્ર સ્પર્શ છે કે જેણે આપને નિહાળ્યા છે. તેજ કંઠ સ્પર્શ છે કે જેણે આપના ગીત ગાયા છે. તે કાન ધન્ય છે જેણે આપને સાંભળ્યા છે. તે જ હાથ સ્પર્શ છે કે જેણે આપની સેવા કરી છે.

કીર્તન ભક્તિ

શ્રદ્ધા અને પ્રેમપૂર્વક ભગવાનના મંગળમય કાર્યોનું કથન, નામ અને ગુણોનું કીર્તન તપ જપ કાર્ય—એ કીર્તન ભક્તિ છે.

ભક્તામર સ્તોત્રમાં પ. પૂ. માનુડગાચાર્યજી-એ આરાધ્યના ગુણોનું વર્ણન કરતાં કહ્યું છે, "હે ભગવન! આપ એક અદ્ભુત જગત્ પ્રકાશી દીપક છો, જેમાં તેલ નથી, વાક નથી, કે ધૂમ નથી. પર્વતોને કમ્પાવનાર વાયુની આપટ આ દીપક સુધી પહોંચી શકતી નથી. છતાં પણ જગત્માં પ્રકાશ ફેલેલો છે,

નિર્ધૂમનિરિપ વક્તિ તૈલ વરઃ

હસ્ત જગત્પ્રગમિદં વગટી કરોષિ ।

મમ્બૌ ન જાતુ મયતાં વક્તિશા ચલાનાં,

દોષોઽવરસ્ત્વમાશ્ન નાથ જગત્ પ્રકાશઃ ॥

આચાર્ય ભગવંતે ફરી કહે છે, "હે ભગવન! આપનો મહિમા સૂર્યથી અધિકતર છે, કેમકે આપ કદી અસ્ત પામતા નથી, રાહું ગમ્ય નથી,

આપનો પ્રભાવ વાહોળી પણ અવરુદ્ધ બનતો નથી. આપ સમસ્ત ભોકોના સ્વરૂપને સ્પષ્ટ રૂપથી અવગત કરો છો.”

આસ્તં કદાચિદુપયાસિ ન રાહુ ગમ્યઃ,
સ્વપ્તી કરોષિ સહસા યુગપજ્જગન્તિ ।
નામ્મોઘોરોદર નિરુદ્ધ મહાપ્રભાવઃ
સૂર્યાતિશાયિમહિમાડલિ મુનીન્દ્ર લોકે ॥
સ્મરણ ભક્તિ

ભગવાનના પરમ પ્રભાવશાળી મંગળમય નામ, રૂપ, અને ગુણનું ધ્યાન કરવું તે સ્મરણ ભક્તિ છે. ભક્તામર સ્તોત્રમાં કવિ કહે છે કે સૂર્યની વાત શી? તેની પ્રભા તળાનાના કમળોને વિકસિત કરે છે. તે પ્રભા હે પ્રભો! આપનું સ્તોત્ર તો દૂર રહેતું હોવા છતાં, આપના નામના કથા જ સમસ્ત પાપોને દૂર કરી દે છે.

આસ્તાં તથા સ્તવનમસ્ત સમસ્ત દોષં,
ત્વત્સંકથાડપિ જગતાં દુરિતાંને હન્તિ ।
દૂરે સહસ્રાકરણઃ કુરુતે પ્રભવ,
પદ્માકરેષુ જલજાનિ વિકાસમાઝ્જિ ॥

નામ સ્મરણ ભક્તિના મહત્ત્વનું પ્રતિપ્રાદન કરતા, કાવે ફરી કહે છે, “હે પ્રભો! સંસારમાં આપનું સ્મરણ કરવાથી બળવાન રાજવીઓના યુદ્ધ કરતાં અશ્વો અને હાથીઓની ભયંકર ગર્જનાથી યુક્ત સેનાદળ એવી રીતે નષ્ટ-બ્રષ્ટ થઈ જાય છે જેવી રીતે સૂર્યોદય થતાં અધકાર નષ્ટ થઈ જાય છે.

સલ્લ-નુરજ્જગજિત મીમનાદ,
માત્રો બલ્લં બલ્લવતામપિ મૂપતિનામ્ ।
ઉદ્યદિદ્વાકર મયૂક્ષ શિલાપવિદ્ધં,
ત્વત્કોત્તંનાત્તમ દવાશુ ભિદ્ મુપૈતિ ॥

અર્ચન ભક્તિ

જૈનધર્મમાં પરમાત્માની પૂજા અથવા અર્ચના સાધનના રૂપમાંજ પ્રયુક્ત થઈ છે. તે અપને આપમાં સાધ્ય નથી. પરમાત્માના ગુણોની પ્રાપ્તિના

સાધન રૂપમાં તેનું મહત્ત્વ છે. આ આશયને સ્પષ્ટ કરતા તત્વાર્થ સૂત્રમાં કહેવાયું છે.

મોક્ષમાર્ગસ્ય મૈતારં - મૈતારં કર્મભૂમતાં ।
જ્ઞાતારં વિશ્વતત્ત્વાનાં ચન્દે તદ્ગુણલ્લઘ્વે ॥

વંદન ભક્તિ

ભગવાનના શ્રી ચરણોમાં અથવા તેમના શ્રી વિશ્વ ચરણોમાં અન્યતાવથી પ્રણામ નિવેદન કરવું અથવા સ્તુતિ કરવી તે વંદન ભક્તિ છે.

જૈનધર્મ ગુણોના ઉપાસક છે સદ્ગુણીના ચરણોમાં શર ઝુકાવવાને તે ઉપાદેય માને છે અને ગુણહીન ભક્તિના ચરણોમાં શિર ઝુકાવવાને હેય માને છે.

પ. પૂ. ભદ્રબાહુ સ્વામીએ કહ્યું છે, “જો અવન્દનીય વ્યક્તિ ગુણી પુરુષો દ્વારા વંદન પામે છે તો તે અસંધ્યમના વદ્ધિ કરીને પોતાનું અધઃપતન કરે છે.”

જેનું જીવન ત્યાગ, વૈરાગ્યથી ઓતપ્રોત છે તથા નિશ્ચય અને વ્યવહાર બંને દૃષ્ટિઓથી જેનું જીવન પવિત્ર છે અને નિર્મળ છે તે સદ્ગુરુ છે. ભક્તિભાવથી વિશેર બની તેમને વંદન કરવું જોઈએ. વંદન આત્મશુદ્ધિનો માર્ગ છે.

શ્રી અકલંકદેવે ‘અકલંક સ્તોત્ર’માં એ દેવને વંદના કરી છે કે જે સમગ્ર સંસારને હાથની રેખા જેમ જોઈ શકે છે અને જેને જન્મ, જરા, મૃત્યુ રૂપ ત્રણ સ્પર્શ પણ કરી શકતો નથી.

પાદ સેવન ભક્તિ

શ્રદ્ધા, પ્રેમપૂર્વક ભયહરણ કરવા વાળા ભગવાનના પાદ પદ્મોની પૂજા—તે પાદ સેવન ભક્તિ છે. ભગવાનની પ્રતિષ્ઠિત પ્રતિમાના ચરણોની પૂજા.

કલ્યાણ મંદિરના કર્તા પ. પૂ. આચાર્યજી કુમુદચન્દ્ર કહે છે, “હે શરદ્ય! આપના ચરણ કમળોની સતત સંચિત ભક્તિનું જો કેઈ રૂપ હોય તો તે એવું હોવું જોઈએ કે આ જન્મમાં અને આવતા જન્મમાં આપજ મારા સ્વામી હો;

કેમકે આપ સિવાય મારે માટે બીજું કોઈ શરણુ થઈ શકે નહિ.

यद्यस्ति नाथ ! भवद्विजयोऽरुहणाम् ,
भक्तेः फल किमपि सततं संचितायाः ।
तन्मे त्वदेकशरणस्य शरण्य भूयाः,
स्वामी त्वमेव भुवनेऽत्र भवान्तरेऽपि ॥

પ. પૂ. વાલ્મીકિસૂરિને એકીભાવ સ્તોત્રમાં કહ્યું છે, હે ભગવાન! આપના ચરણુ કમળોની સંગતિ પ્રાપ્ત કરનાર ભક્તિ ગંગામાં જે સ્નાન કરે છે તેના ચિત્તના સમૂચા પાપ નષ્ટ થાય છે.

પ. પૂ. શ્રી જિનસમુદ્રસૂરિએ આ ભાવ પાર્શ્વનાથ પ્રભુના સ્તવનમાં વ્યક્ત કરેલ છે. તેઓ કહે છે, “હે ભગવાન! આપના ચરણોની સેવાનું રસિક એવું માફ મન બીજામાં સંતોષ પામતું નથી. કોયલ આમ્રમંજરીને છોડીને કરેણમાં આનંદનો અનુભવ કરતી નથી.

આત્મનિવેદન ભક્તિ

અહંકાર રહિત બની, પોતાને શ્રદ્ધાપૂર્વક ભગવાનને સમર્પિત કરવું-તે આત્મ નિવેદન ભક્તિ છે

ભગવાનની મહત્તા દર્શાવી અને પોતાની લઘુતા દર્શાવી તે ભક્ત મુખ્ય ગુણ છે. પ. પૂ. આચાર્ય સમન્તભદ્રજી સ્વયંભૂ સ્તોત્રમાં આત્મ નિવેદન કરે છે, “હે ભગવાન! આપ આવા છો, આપ તેવા છો, એ મારી અદ્વ્યમતિનું સ્તુતિ રૂપ પ્રલાપ છે. આપના અશેષ માહાત્મ્યને જાહિ જાણુતા

છતાં, આપના ગુણોના સંસ્પર્શ કરવા માત્રથી તે અમૃત-સમુદ્રના સ્પર્શની જેમ કલ્યાણપૂરક છે.

પ. પૂ. શ્રી માનતુંગહાચાર્યજી પણ કહે છે, “હે ભગવાન! હું અદ્વ્યમતિ છું અને વિદ્વાનોના પરિહાસ ધામ છું; છતાં પણ આપની ભક્તિના કારણથી હું સ્તુતિ કરવા તૈયાર થયો છું.” જેવી રીતે કોયલ આમ્રકલિકાના કારણથી મધુર શબ્દનું ઉચ્ચારણ કરે છે, તેવી રીતનું આ છે.

દાસ્ય ભક્તિ

ભગવાનને જ પોતાના એકમાત્ર સેવ્ય સ્વામી માની શ્રદ્ધાપૂર્વક દાસ્યભાવથી જ્યારે સેવા કરવામાં આવે છે ત્યારે તેને દાસ્ય ભક્તિ કહે છે.

પ. પૂ. આચાર્ય સોમદેવજીએ ‘યશસ્તિલક-ચમ્પૂ’માં કહ્યું છે, “હે ભગવાન! આપના પ્રસાદથી મને માનવીય અને દૈવીય વૈભવ પ્રાપ્ત થયેલ છે. હવે માફ હૃદય આપની સેવા માટે ઉત્સુક છે, તેને તે માટે અવસર આપી, સનાથ બનાવો ”

સખ્ય ભક્તિ

ભક્તિભાવથી આપ્તાવિત બની, ભગવાનમાં મિત્રભાવથી પ્રેમ સ્થાપિત કરવો તે સખ્ય ભક્તિ છે. જૈન સ્તોત્રોમાં આ ભક્તિનો સંકેત દષ્ટિગોચર થતો નથી.

‘શ્રમણ’ સૌજન્યથી
હિન્દીમાંથી અનુ. P. R. Salot

આત્મ કલ્યાણ અર્થે પૂજા ભણાવવામાં આવી

આચાર્ય શ્રી નિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજની સ્વાર્ણરોહણ તિથિ અંગે ગુરુભક્તિ નિમિત્તે તથા આ સન્માના ભૂતપૂર્વ ઉપપ્રમુખ સ્વ. શેઠ કૃતેહચંદ જવેરભાઈ શાહની જન્મ તિથિ હોવાથી તેમના પુત્ર ભાઈ હિંમતલાલ તરફથી સ્વર્ગસ્થના આત્મકલ્યાણ અર્થે ભાવનગર જૈન આત્માનંદ સન્માના ભાઈચંદ્રી હોલમાં સં. ૨૦૮૬ના આસો સુદ ૧૦ને રવિવારના રોજ શ્રી પંચકલ્યાણકુળી પૂજા ભણાવવામાં આવી અને પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી.

દંભ એક ગ્રંથી છે !

પંન્યાસ પ્રવરશ્રી ભદ્રગુપ્તવિજયજી ગણીવર

એક સવાલ ક્યારેક દિમાગના ખૂણામાં સળવળે છે.

—શું નિર્ઐથતાની સાથે નિર્દોષતાનો કોઈ નાતો છે ખરો?

—શું દંભ એ ગ્રંથિ નથી? જેમ રાગ ગ્રંથિ છે..દ્રેષ ગ્રંથિ છે..એવી રીતે શું દંભ ગ્રંથિ નથી?

—નિર્ઐથતા જીવનમાં જેમ રાગ અને દ્રેષ હેય મનાયા છે, ત્યાજ્ય મનાયા છે, એમ શું દંભ પણ ત્યાજ્ય નથી?

—‘દંભ હેય છે-ત્યાજ્ય છે,’ આટલું કહી દેવા માત્રથી શું થવાનું? જીવનવ્યવસ્થામાં દંભ વણાઈ ગયો હોય તાણા-વાણાની જેમ અને કહી દઈએ કે ‘દંભ હેય છે-દંભ ત્યાજ્ય છે....’ તો તો પ્રશ્નનું નિરાકરણ આવી જશે?

—ગૃહસ્થના જીવનમાં તો બાણે દંભને અનિવાર્યરૂપે જરૂરી માની લેવામાં આવ્યો છે....પણ શું નિર્ઐથતા જીવનમાંયે દંભ જરૂરી છે? શા માટે?

—દંભ મુક્તિરૂપી વેલને જલાવી મૂકનાર આગ છે, દંભ મોક્ષમાર્ગમાં અવરોધ કરનાર આગળો છે....‘દંભ નયું’ ઝેર’ આવી દંભની વર્ણના ધર્મગ્રંથોમાં કરવામાં આવી છે.

—ધર્મગ્રંથોને વાંચનાર અને સાંભળનાર બધા જ લોકો દંભનિંદાથી પરિચિત છે....છતાંયે ‘આટલો દંભ તો રાખવો જ પડે છે....’ આવી વાતો કરે છે!

—શું શ્રમણના જીવનમાં-નિર્ઐથતાના માર્ગમાં દંભ જરૂરી છે? હાં, જ્યાં સુધી શ્રમણ-સાધુ સામાજિક બની રહેશે ત્યાં સુધી એને દંભનો સહારો લેવો પડશે.

—પણ, સામાજિક માન-પ્રતિષ્ઠાના વ્યામોહમાં ફસાયેલા બાહ્ય-નિર્ઐથ; નિર્દોષ જીવન નથી જીવી શકતા. સામાજિક કાર્યોમાં રાગી-દ્રેષી અને દંભી જીવોનો સંપર્ક ત્યાં અનિવાર્ય બની જાય છે....‘સંસર્ગ જન્યા ગુણદોષાઃ’ સંસર્ગ જન્ય ગુણદોષોના શિકાર થવું જ પડે છે! ગુણોની વાત તો માંદાલો બાણે, પણ દોષોના ઝાંખરા તો છવાઈ જ જાય છે જીવનની ધરતી પર.

—‘નિર્દોષતા વિના નિર્ઐથતા નહીં.’ આ વાત નિર્ઐથ સાધુના હૈયામાં સ્થિર થઈ જવી જોઈએ. નિર્દોષ બનવા માટે દૃઢ સંકલ્પ કરવો જરૂરી બને છે.

—‘મારે સામાજિક પ્રતિષ્ઠા નથી જોઈતી...મારે તો આધ્યાત્મિક નિષ્ઠા મેળવવી છે’ આવો આંતરનાદ ભીતરમાં શું જ્યા કરે...તો નિર્ઐથતાની પ્રાપ્તિ શક્ય બને છે...અને આંતર-સંતોષની શરણાઈના સૂર રેલાવા લાગે છે!

(સ્નેહદીપ દ્વારા અનૂદિત)

ક્ષમા યાચના

આ માસિક અંકમાં કોઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય અથવા કોઈ ક્ષતિ, મુદ્રણ દોષ હોય તો તે માટે મનસા, વચસા, મિત્તિમિ દુઃકરુમ્.

[આત્માનંદ પ્રકાશ

આરામ શોભા

વ્યાખ્યાનકાર પ. પૂ. આચાર્યશ્રી વિજયનયપ્રભસૂરિજી મ. સા.

(ગતાંકથી ચાલુ)

પછી તે દુષ્ટાએ ઉચ્ચ વિષમિશ્રિત પકવાન તેનાર કરી પહેલાંની જેમ સીલબંધ કરી પોતાના પતિને સોંપ્યું અને કહ્યું, “હે પ્રાણનાથ! આ ઘડો પણ પુત્રીને આપી આવો.” અહો! દુષ્ટ દુરાત્માઓનો દુરાચાર દુનિયામાં દેખવા જેવો હોય છે, ક્રમે કરીને બ્રાહ્મણ તે જ વડવૃક્ષના મૂળમાં થાક ઉતરવાની ઇચ્છાથી સૂતો અને નિદ્રાદેવીને વશ થયો. પહેલાંની માફક દેવતાએ વિષમિશ્રિત પકવાનનું અપહરણ કરી બીજું દિવ્ય પકવાન દાખલ કર્યું. આ ઉપરથી સમજવાનું કે આપણે સામાનું અશુભ કરવાનું વિચારીશું તો તેનું અશુભ થવું કે ના થવું તે તો તેના ભાગ્યની વાત છે. પણ જ્ઞાનીઓ કહે છે “તે” અશુભ ચિત્તનું માટે તારું તો અશુભ થઈ ગયેલ છે. હ મેશા જે ખાડો ખોદે છે તે જ પડે છે.” એક કવિએ કહેલ છે—

કરે કષ્ટમાં પાડવા દુર્જન કોટી ઉપાય,
પુન્યવંતને તે સહુ સુખના કારણ થાય.

માતાનો દુષ્ટ વિચાર છે પણ પુત્રીનું પુન્ય ભરદાર છે. બ્રાહ્મણ જગ્યા પછી રાજમંદિરે ગયો અને મિષ્ટાન્નનો ઘડો રાજને અર્પણ કર્યો. તેથી તેણે વધારે યશ પ્રાપ્ત કર્યો.

ત્યાંથી પાછો ફરી બ્રાહ્મણ ફરતો ફરતો અનુક્રમે સ્વસ્થાને આવ્યો. સર્વ હકીકત પોતાની પ્રિયાને કહી. સાંભળી તેને અત્યંત ખેદ થયો અને એ દુષ્ટા વિચારવા લાગી, “અહો! આ તે શું કહેવાય! જગ્ગની વાત છે કે છૂવો પહારી દ્રવ્યથી પણ તે મરતી નથી માટે હવે તો તાલકૂટ વિષમિશ્રિત પકવાન કરી પહોંચાડું.”

એમ વિચારી તણું ફરી વિષમિશ્રિત પકવાન બનાવ્યું અને પહેલાંની માફક સીલબંધ કરી

પોતાના પતિને કહ્યું, “હે પ્રાણેશ! તમે આવળે પુત્રીને સાથે જ તેડતા આવશો. કહાચિત રાજા પુત્રીને ન મોકલે તો તેને તમારું બ્રહ્મતેજ દેખાડજો.

આ પ્રમાણે શંખણીની શીખામણ સાંભળી બ્રાહ્મણ ઘડો લઈ ચાલતો થયો. ભવિષ્યવાતાનો યોગે અનુક્રમે તે વિપ્ર તેજ વિશાલ વૃક્ષની છાયામાં વિશ્રામ હેતુથી સૂતો. સૂતાંની સાથે શ્રમને લીધે તેને નિદ્રા આવી ગઈ. દેવતાએ વિષમિશ્રિત દ્રવ્યનું અપહરણ કરીને ઉત્તમ દ્રવ્યના પકવાન ઘડામાં ભરી લીધાં. બ્રાહ્મણે રાજદ્વારે પહોંચી મિષ્ટાન્નથી ભરેલો ઘડો રાજને સુપ્રત કર્યો. તેથી વિપ્રનો યશ વધારે વિસ્તાર પામ્યો. પછી બ્રાહ્મણે રાજને કહ્યું, હે રાજેન્દ્ર મહેરબાની કરી મારી પુત્રી જે ગર્ભવતી છે તેને મારે ઘરે મોકલો. કારણ કે કોકોમાં એમ કહેવાય છે કે પુત્રીનો પહેલો પ્રસવ પ્રિયરમાં જ થાય. ત્યારે રાજાએ કહ્યું, “હે વિપ્ર! આજ બોલ્યા તેવું ફરીથી બોલશો નહીં; કારણ કે રજસ્વી પોતાના પિતાને ઘેર બાળકનો જન્મ આપે એવું ન બને.” રાજાના વચન સાંભળી બ્રાહ્મણે છરી કાઢી પોતાના પેટ ઉપર મૂકી હે રાજન્! આપ મારી પુત્રીને નહિ મોકલો તો હું નિશ્ચય અહીંજ મરણને શરણ થઈશ અને બ્રહ્મ હત્યા આપને આપીશ.”

પછી પ્રધાનોએ પ્રાર્થના કરી, “હે પ્રભો! આ બ્રાહ્મણનું ચસકયું લાગે છે. તે નિશ્ચયી બ્રહ્મહત્યા આપશે, માટે દેવીજીને આની સાથે મોકલો.” પછી રાજાએ મોટી સેના અને સામગ્રી સાથે આરામ શોભાને રવાના કરી. બ્રાહ્મણીએ પોતાની પુત્રીને એક ભોંયરામાં સંતાડી લીધી અને ઘરના પાછલા ભાગમાં એક મોટો કૂવો ખોદાવી તૈયાર રાખ્યો. અગ્નિશર્મા બ્રાહ્મણ અને

આરામ શોભા ઘણી ઝાંઝિ-સિંદ્ર સાથે પાતાના ઘેર આત્મા જેના મસ્તકે સદાય છત્રની પેઠે ઉઘાન રહે છે તેવી આરામ શોભા પાતાના ઘરમાં સુખ પૂર્વક રહેવા લાગી.

જેમ છીપમાં સ્વાતિ નક્ષત્રના ચેત્રથી મોતી ઉત્પન્ન થાય તેમ આરામ શોભાને ઉત્તમ દેવસમાન પુત્રનો પ્રસવ થયો. એક દિવસ દસી વિગેરે સેવકો હાજર ન હતાં એવામાં આરામ શોભા દિશાએ જતા માટે ચોરમાન માતાની સાથે ઘરના પાછળના ભાગમાં આવી. ત્યાં ફૂલો જોઈ તેણે પૂછ્યું, “હે માતા! આ ફૂલો અહીં શા માટે જોડાઈયા છે? ત્યારે દુષ્ટાએ કહ્યું, “હે પુત્રી! આ ફૂલો તારા માટે જોડાઈયા છે. કારણ કે તારે મીઠું પાણી લેવા દૂર જવું પડે છે અને તારે ઘણા દાસદાસી હાવાથી મને બહુ બીક રહે છે, કેણું જાણું કેનું હૃદય ક્યારે બગડે? પાસે ફૂલો લેાય તો ચિંતા ન રહે. મેં આ ફૂલો જોડાવી તૈયાર રખાઈયા છે. સરળ અને શાંત સ્વભાવવાળી આરામ શોભા માતાની હીર્ષદષ્ટિ ને દુષ્ટદુષ્ટિ ન જાણવાથી, ફૂલ પાસે જઈ નીચું મોં કરીને ફૂલો જોવા લાગી. લાગ જોઈને તેની ચોરમાન માતાએ પાછળથી ધક્કો માર્યો ને તે ફૂલામાં ઉધથી પડી. ફૂલામાં પડતાં પડેલાં પૂર્વે વરદાન આપેલા દેવનું સ્મરણ કર્યું. તેથી તત્કાલ દેવે ત્યાં આવી તને ઝીલી લીધી. તે દેવ વિપ્ર પત્નિને તેના પાપકર્મના બદલો આપવા તૈયાર થયો ત્યારે આરામ શોભાએ તેને શાંત પાડ્યો કારણ કે ઉત્તમ પુરૂષો જન્મે તેવી સ્થિતિમાં હોવા છતાં પોતાની સમજનતા છોડતા નથી.

સાકર તજે ન સરસપણું સોમલ તજે ન ઝેર ॥ સમજન તજે ના સમજનતા, દુર્જન તજે ન વેર ॥

પછી નાગકુમાર દેવે ફૂલામાં એક પાતાળગૃહ તૈયાર કરાવ્યું. તેમાં આરામ શોભા નિવાસ કરવા લાગી. ઉઘાન પણ તેની પાછળ ફૂલામાં ઊતર્યું.

હવે વિપ્રાએ પોતાની સાચી કન્યાને આરામ શોભાના વસ્ત્રામૂષણથી નિભૂષિત કરી પતંગ ઉપર

બેસાડી. એટલામાં દાસી વર્ગ ત્યાં આવી પહોંચ્યા. દાસીઓ ચોછા લાવણ્યવાળી, તેજહીન વણવાળી, સપ્રમાણ શરીરવાળી તેમજ વિચિત્ર નેત્રવાળી, બનાવટી રાણીને આરામશોભા બાણી પૂછવા લાગી. “હે મહારાણી! તમારું શરીર દોભા વિતાનું કેમ દેખાય છે?” ત્યારે કૃત્રિમ મહારાણીરૂપ પ્રદ્મપુત્રી એ કહ્યું હે મહાભાગ! હું નથી જાણતી કે મને શો રોગ લાગ્યું પડ્યો છે. કે જેથી મારું રૂપ વિગેરે સર્વ ચાલ્યું ગયું. આ સાંભળી કેટલાક તેની મા પાસે દોડી ગઈ અને સર્વ હડીકત નિવેદન કરી. કપટના કર્ણિયા જેવી તે વિપ્રા છાતી ફૂટતી ત્યાં આવી અને વિલાપ કરવા લાગી.

હાય, હાય! મારી મહેન્દાઓ નાશ થઈ. હે પુત્રી તને આ શું થઈ ગયું? હે પુત્રી! તને આવો રોમ શાથી થઈ ગયો? કોઈની નજર લાગી અથવા કોઈ ભત્રીનો વાસુ વિકાર થયો છે કે પ્રસૂતિ-રોગ થયો છે.

“હે પુત્રી! તારા ઉપર તો મેં કંઈક મનોરથો સેવ્યાં હતાં. પણ હવે બધાં નિષ્ફળ થયાં.” વળી તે માયાવીએ ઘણાં ઉપચારો કર્યા અને કપટપૂર્વક વિલાપ સાથે અવારનુંવાર અનેક પ્રકારના અભિનય કર્યા પણ કાંઈ ફેર પડ્યો નહીં કારણ કે સાચું સ્વરૂપ કેમ નાશ પામે?

પાટલીપુત્રના મહારાજા જિતશત્રુનો પ્રધાન આરામશોભાને લેવા માટે સ્થળાશ્રય ગામમાં આવ્યો. અને બનાવટી આરામશોભાને દાસદાસી સાથે લઈ પાટલીપુત્રનો રસ્તો લીધો. રસ્તામાં દાસદાસીઓ પૂછ્યું કે- હે રાણીસાહેબા આપની સાથે ઉઘાન કેમ આવતું નથી? ત્યારે તે બાકી કે એ તો ફૂલામાં પાણી પીવા ગયું છે તમે આગળ ચાલો, એ પાછળથી આવશે.

આ સાંભળી બધો પરિવાર ખેદ પામતો આગળ ચાલ્યો. અનુકર્મે કૃત્રિમ આરામ શોભા નગર નજીક પહોંચી પોતાની પટ્ટરાણીના પ્રવેશ નિમિત્તે રાજાએ મોટો દત્તસવ કર્યો. જિતશત્રુ

રાજા દેવકુમાર જેવા રૂપધારી પુત્રને જોઈને ખુશ થયો—અને રાણીને જોઈ ખેદ પામવા લાગ્યો. તેથી તેને પૂછ્યું, “હે દેવી! આ શું થયું છે?” તે બોલી, “મને શરીરે કાંઈક રોગ લાગ્યું થયો છે. તેથી મારા શરીરની દુર્દશા થઈ છે, રાજા ખેદ પામ્યો. તેણે જોયું તો નાંદનવન પહોં ના દેખાવું. તેણે ફરી પૂછ્યું કે દેવી નાંદનવન જેવું દિવ્ય ઉદ્યાન કેમ દેખાતું નથી? તેણે કહ્યું હે સ્વામિન્! ફૂવાળાં પાણી પીવા ગયેલ છે પણ જ્યારે હું તેને બોલાવીશ ત્યારે તે અહીં આવશે. આવા વિચિત્ર વચનો સાંભળીને રાજા વિચારવા લાગ્યો કે, આ આરામ શોભા પહેલાં હતી તો છે કે કોઈ અન્ય છે? આમ શંકાસીલ વૃત્તિથી રાજા આરામ શોભા સાંજથી રેશમાત્ર પણ સુખ ના પામ્યો છતાં પરીક્ષા માટે તેણે આરામ શોભાને પહોં દે પ્રિયે, ઉદ્યાનને અહીં બોલાવ. બનાવટી રાણીએ કહ્યું કે, “એ તો અવસરે બોલાવીશ” આવાં વચનો સાંભળી રાજાએ નિર્બુદ્ધ કર્યો કે આ સ્ત્રી અસહ આરામ શોભા લાગતી નથી. કેઈ બીજી અન્ય જ છે.

આ બાબત સાચી આરામ શોભા કુટાનાં પાતાળ ગૃહમાં સુખપૂર્વક રહે છે, પણ પુત્રતા વિશે ગંભીરે તે અત્યંત દુઃખી છે. એક દિવસ તેણે દેવતાને કહ્યું, “હે તાત! હવે મારા પુત્રતા વિશે ગંભીર સહન થતો નથી, માટે આપ એવું કંઈ કરો કે જેથી હું મારા પુત્રનું સુખ જોઈ.” દેવે કહ્યું “હે પુત્રી! એક શરત તારે માન્ય રાખવી પડશે.” તે બોલી, “કહો મહારાજ.” ત્યારે દેવે કહ્યું, “સૂર્યોદય પહેલાં તું પાછી પાતાળગૃહિ આવી જજે. તું નહીં આવે તો આજ પછી હું ક્યારે પણ દર્શન નહીં આપું. વળી તારા અંગેડની વેણીમાંથી નીચે પડેલો સર્પ તારા જોવામાં આવે ત્યારે તારે સમજવું કે ભવિષ્યમાં મારા દર્શન થશે નહિ.”

આરામ શોભાએ તે સર્પ મંત્રુર કયું. એટલે દેવતાએ પોતાના પ્રભાવથી તેને તેના પુત્ર પાસે

પહોંચાડી. આરામ શોભાએ ત્યાર પછી પુત્રને બોલામાં ખૂબ રમાડ્યો. પુત્રને તેના સ્થાને સૂવડવી ઉદ્યાનમાં જઈને ફળ-ફલ વિગેરે તોડી લાવી પુત્રની અબુમાનુ મૂક્યાં અને પોતાના પાતાળ-ગૃહમાં પાછી વળી. ધાવમાતા કુંવરની આબુબાબુ દિવ્ય ફળફૂલને જોઈ નવાઈ પામી અને સર્વ ફળફૂલથી રાજાને વાહેફ કર્યો રાજાએ જ્યારે આ વાત બાબુ ત્યારે તેણે દુઃખિત મહારાણીને પૂછ્યું, “હે પ્રિયે! આ બધું શું છે?” તેણે કહ્યું, “હે સ્વામિન્! રાત્રે મેં ઉદ્યાનનું સ્મરણ કર્યું હતું અને ફળફૂલને તોડીને અહીં લાવી હતી.” રાજાએ કહ્યું, “જે એવું હોય તો ઉદ્યાનને હમણાં સત્તર બોલ વ. રાણીએ કહ્યું, હું તેને રાત્રીએ લાવી શકું, પણ દિવસે લાવવાનું કાર્ય મારાથી અશક્ય છે.” પ્રિયાના આવા વચન સાંભળી અતુર રાજાએ વિચાર્યું કે ઉતાવળમાં અનર્થ થશે કાલે વાત. એમ વિચારી પોતાના મહેલમાં ગયો. બીજા દિવસે પણ પુત્રની એજ અવસ્થા જોઈ. ત્રીજા દિવસે ઉઘાડી તલવાર લઈ દિવાલની બાથમાં સ્વસ્થતાથી ઉભો રહ્યો. રાત ઘેર અધારથી ભરેલી હતી. નાનું બિવાસીઆ નિદ્રાધીન બની નિદ્રાદેવીના બોલામાં સૂતાં હતાં.

હર હર શિયાળ, ધુવડ તથા ચીમરીના ચિત્કાર સંભળતાં હતાં. કોઠક કૂતરાઓ ભસતાં હતાં. અર્ધરાત્રીના સુમારે તે રાજાએ દિવસ સાથે પોતાની સાચી સખીને સર્વ કિંવા કરતી જોઈ અને મનમાં નિશ્ચય કર્યો કે, “આજ મારી સાચી આરામ શોભા છે” આમ વિચારે છે તેવામાં તે જલદીથી ચાલી ગઈ. સવારે ટોષના આલેશમાં આવી જઈને રાજાએ રાણીને કહ્યું, હે ભદ્રે! તું હમણાંજ ઉદ્યાનને બોલાવ. નહીં તર તારી દુહશા થશે.” આવા રાજાના વચનો સાંભળી, તેનું સુખ શ્યામ પડી ગયું. ધડકતી છાતીએ તે વિચારવા લાગી કે વારંવાર રાજાને હું શું જવાબ આપું? જરેખર મારા પુણ્ય પરવાર્ય છે તે કાંઈ બોલી નહી. કદ અહ-રહિત રાજા જતો રહ્યો અને રાત્રે

સુસજ્જ થઈ પહેલાંની માફક ઉભો રહ્યો અર્ધ-રાત્રીએ પાછી આરામ શોભા આવી હંમેશ મુજબ ક્રિયા કરીને પાછી જવા લાગી ત્યારે રાજાએ ઝડપથી તેને પકડી લીધી અને કહ્યું, “હે દેવી! નિષ્કપટ તારા સ્નેહ વશ એવા મને શા માટે છેતરે છે?” આરામ શોભાએ કહ્યું, “હે સ્વામિન! આપને છેતરવાનું મારે કેઈ પ્રયોજન નથી. પરંતુ કાંઈક કારણ છે.” રાજાએ પૂછ્યું, “શું કારણ છે?” તે મને સત્વર કહે, “રાણીએ કહ્યું કે આજે નહીં પણ કાલે આપને જરૂર કહીશ માટે હમણાં મને જવા દો. આમ રાણીએ ઘણું સમજાવ્યા છતાં રાજાએ તેને પકડી રાખી અને સરનેહભરા લાગણીથી કહેવા લાગ્યો. ‘હે ભદ્રે! ક્યો મૂર્ખ માણસ હાથ આવલ ચિંતામણી રત્નને જતું કરે? માટે હે પ્રિયે! શકા વગર કારણ જણાવ.’ આરામ શોભાએ કહ્યું કે હે પ્રણેશ! કારણ સાંભળી આપ પશ્ચિત્તાપ પામશે” રાણીએ ઘણું સમજાવ્યા છતાં રાજાએ લીધી વાત મૂકી નહીં. છેવટે આરામ શોભાએ પોતાની આરામાન માતાના ચરિત્રની વાત શરૂ કરી, આ વાત ચાલતી હતી તેવામાં સૂર્યોદય થયો કે તરત જ તેનો અંગોડો પણ છૂટી ગયો, તેને સરખી રીતે બાંધવા બંધ છે તેવામાં મરેલો સર્પ લોંચ પર પડ્યો. આ જોઈ, હે પ્રિયે! હે પિતા! આ નિર્ભાગ્ય બાળાને શા માટે શા સારું લાગે? આમ વિલાપ કરતી વ્રજઘાતની માફક રાણી તટકાળ મૂર્છા પામી પૃથ્વી પર પડી. શીતળ વાયુ, વારિના ઉપચારથી સચેતન થયેલી રાણીને રાજાએ પૂછ્યું, “હે પ્રિયે? તું શા માટે બેઠું કરે છે?” રાજાના પૂછવાથી આરામ શોભાએ અથથા ઇતિ સૂધીની નાનકેમાર વિધેની સર્વ હકીકત જાહેર કરી. તે સાંભળી રાજાએ હુબ અને સુખને અનુભવ કર્યો. પછી કોઈથી છોડાયેલો જિતશયુ રાજાએ કૃત્રિમ રાણી પાસે આવીને તેને દોરડાથી બાંધીને આમ-ડાના ચાબુકનો ચમત્કાર અપાડવાની તૈયારી કરી. તેટલામાં અસલ આરામશોભા આવી રાજાના પગમાં

પડીને કહેવા લાગી, “હે દીનાનાથ મારું એક વચન માનો. મારી ભગિનીને કૃપા કરી મુક્ત કરો.” ત્યારે ન્યાયનિપુણ રાજાએ કહ્યું, “હે દેવી! તારું વચન ઉલ્લંઘવાને હું અસમર્થ હોવાથી આને છોડી મુકું છું; નહીં તો આ તારી માયાબળ જેવી બહેનના બંને હાથ કાપી ફેંકી દેવાને લાયક છે.” ત્યાર પછી રાજાએ સુભટોને હુકમ કર્યો, “સ્થળા-શ્રય-નગરમાં જલદી બાવ પેલા કુબુદ્ધિ બ્રાહ્મણને કેદ કરી તેની સ્ત્રીના નક કાન વિગેરે કાપી દેશ પાર કરો.” રાજાની આજ્ઞા સાંભળી તેઓ તૈયાર થયા. આરામ શોભાને આથી દયા આવીને તે કહેવા લાગી, “હે પ્રભો! ગમે તેમ હોય પણ તે મારી માતા છે માટે આપ માફ કરો, ફૂંડાડાથી કપાતું ચંદનવૃક્ષ ફૂંડાડાના સુખને સુગંધિત કરે છે તેથી રીતે સજ્જન પુરૂષો ગમે તેવી સ્થિતિમાં મૂકાયા હોવા છતાં પોતાની સજ્જનતાને છોડતા નથી પછી રાજાના કહેવાથી અનુચરો પાછા વળ્યા.

ત્યારબાદ તેઓએ કેટલોક કાળ અતિ ગાહ સ્નેહથી વિષય સુખ ભોગવતાં સુખમાં પસાર કર્યો.

એક દિવસ રાણીએ રાજાને કહ્યું, “હે દેવ! જો દોઈ જ્ઞાની ભગવંત મારા પુણ્ય પ્રતાપે પધારે તો બહુ સારું થાય.” નૃપતિએ પૂછ્યું, “કેમ? કંઈ શંકા છે?” આરામ શોભા બોલી, “હે સ્વામિન! હું પૂર્વ બહુ દુઃખી હતી, અને ઘણી ખૂબ સુખી થઈ. પાછી વળી દુઃખી શા માટે થઈ અને કયા કારણથી મને ફરી સુખ સાંપડ્યું? આ મને મોટો શંકા છે. તેથી મહાન જ્ઞાની શરૂ આવી ચડે તો મારાં પૂર્વ પાર્જિત કર્મો પૂછું” એ સાંભળી રાજા બોલ્યો, “હે પ્રિયે! જો ખરે ખર જ્ઞાની પુરૂષ આપણા ગામમાં પધારે તો આપણે કૃતાર્થ થઈશું” આ પ્રમાણે બંને આત્માઓ વિચારે છે તેવામાં અતિ આનંદનો સુખ ઉપજવનારાં વચન સંભળાયા, “હે સ્વામિન! નંદનવન નામના ઉદ્યાનમાં અનેક મનુષ્યો ને વિદ્યા-ધરેથી પૂજતા ૫૦૦ મુનિઓના પરિવારવાળાં જેમનો મહિમા દશેદિશમાં ફેલાયેલો છે એવા

વિરમદ્ર નામના આચાર્યભગવંત વિરાજમાન છે” આ પ્રમાણે વનપાલકે વધામણી આપી તે સાંભળી વનપાલકને પ્રીતિદાન આપી સંતુષ્ટ કર્યા. ત્યારપછી રાજાએ રાણીને કહ્યું કે તારા મનની મુશ્કેલી પર પડી. પછી અતઃપુર સહિત રાજા વંદન કરવા ઉદ્યાનમાં ગયો.

ત્રણ પ્રવક્તાઓ પૂર્વક પંચાંગ પ્રણિયાત કરી, ધર્મશ્રવણ કરવા બેઠા. ત્યારપછી ભગ્ય જ્ઞાના પાપરૂપ અધિકારને નાશ કરવામાં સૂર્યસમાન શ્રી વીરમદ્રસૂરિજીએ આ પ્રમાણે ધર્મદેશના આપી.

હે ભગ્યજ્ઞો! ધર્મથી સુખસંપત્તિ, સૌભાગ્યતા, નિરોગતા, લાંબુ-આયુષ્ય, ઉચ્ચકુળમાં

જન્મ, દિવ્યરૂપ, અનુપમ યૌવન સશક્ત શરીર, અને લોકોમાં કીર્તિ એ સઘળું આ લોકમાંજ પ્રાપ્ત થાય છે. વળી પાંચ ભવમાં સ્વર્ગ ને મોક્ષસુખની પ્રાપ્તિ પણ ધર્મથીજ થાય છે. માટે તમે ધર્મને આદર સહિત અનુસરો.” સૂરિજીની દેશના સાંભળ્યા પછી આરામ શોભા પટ્ટનાણીએ પૂછ્યું, “હે ભગવન્! મેં પૂર્વ ભવમાં કેવા કર્મો કર્યા હતાં, અને મારા મસ્તકે છત્રરૂપે ઉદ્યાન શા માટે રહેતું તે કહો.” સૂરિજીએ કહ્યું, હે નારીર હું તારો પૂર્વ ભવ કહું છું, માટે સ્વસ્થ ચિત્તે સાંભળ —

(કમશઃ)

પ્રગટ થઈ ચુકેલ છે

શ્રી શ્રીપાળ મહારાજનો રાસ પ્રગટ થઈ ચુકેલ છે જેની મર્યાદિત પ્રતો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી. મૂળ ક્રીમતે આપવાનો છે. તેની મૂળ ક્રીમત રૂપિયા વીસ રાખેલ છે; તો તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી.

—: સ્થળ :—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

હે. ખારગેટ : ભાવનગર : (ઝોરાપટ્ટ)

તા. ક. : ખડાર ગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ સહીત રૂપીઆ ચોવીસ અને વીસ પૈસાનું મનીઓર્ડર કરવા વિનંતી.

સારા રાજમાં રહેવાનું !

પંચાસ પ્રવરથી ભદ્રગુપ્તવિજયજી ગણીવર

ચીનના તત્ત્વજ્ઞાની કન્ફ્યુશિયસ ‘યૂ’ રાજ્યના ‘શી’ પ્રાંતમાં ફરી રહ્યા હતા. એક જગ્યાએ કબરની પાસે એક સ્ત્રી કંઈક વિલાપ કરી રહી હતી. કન્ફ્યુશિયસે પેલી સ્ત્રી પાસે આવીને ધીમેથી પૂછ્યું :

‘શા માટે રડે છે બહેન ? એવું તે કયું દુઃખ પડ્યું છે તેને ?’

સ્ત્રીએ કહ્યું, ‘આ જગ્યા મારા માટે અપશુકનિવાળ છે. અહીં એક વાઘે મારા સસરાને ફાડી ખાધો....એજ વાઘે મારા પતિને પોતાના જડખામાં ભીંસી લીધો....અને....અને....હમણાં મારા એકના એક દીકરાને પણ એ વાઘે....’

પેલી સ્ત્રી બોલતા બોલતા તો છાતીફાટ રડવા લાગી. કન્ફ્યુશિયસે દુઃખી સ્વરે કહ્યું :

‘તો પછી તું આ જગ્યા છોડીને ચાલી કેમ નથી જતી....? બીજી જગ્યાએ ચાલી જાને !’

‘ના....ના....બીજે કયાં જાઉં....! અહીંનો રાજ જીવમગાર નથી....અહીં લોકો સુખી છે....

નિભય છે....અહીં શોષણ નથી.... બીજે તો....’

કન્ફ્યુશિયસે પોતાના શિષ્યો તરફ નજર ફેરવીને લાખ રૂપિયાની વાત કરી :

આ વાત તમારે બધાને યાદ રાખવા જેવી છે.... ‘સુરાજ્ય હોય તો વાઘનો ત્રાસ પણ સહી શકાય છે’

રાજ્યમાં જુદમ ના હોય....

ગામમાં....નગરમાં....જીવમગારોનું શાસન ના હોય !

પરિવારમાં....સમાજમાં....અરાજકતા ના હોય ! એવા સ્થાનોમાં રહેવું બેઠવું. સ્થાન નિરાકુળ અને નિરાપદ હોવું જરૂરી છે. જો આવું સ્થાન અને આવું વાતાવરણ મળી જાય તો બીજા બધા કદો સહી લેવાના ! બીજી તકલીફો ખમી શકાય.... પણ સુરાજ્યતે છેડવામાં બુદ્ધિમત્તા નથી ! કદારા સુરાજ્યમાં વધારે પૈસા કે ઢગલાબંધ દોલત ના મળે તો પણ સુરાજ્ય છોડીને બીજે ન જવાય.

જે લોકો આ વાત નથી માનતા....એ લોકો ધન-લાલસામાં અકર્ષાઈને પૈસાના ઝાડ ઉગ્યા હોય એવા દેશોમાં જાય છે....જ્યાંના શાસકો જીવમગાર છે....શોષણખોર છે....એવા સરમુખત્યા રીના શાસનાવાળા દેશોમાં કેવળ પૈસા રળવા....જલ્દીથી પૈસાદાર થઈ જવા, જાણે બાદની લાકડી ધૂમે અને પૈસાના પહાડ ઉભા થઈ જાય, આવા દેશોમાં જાય છે. ધર્મ અને સંસ્કારોને સાચવવા માટે રાતા પાણીએ આંસૂ વહાવવા પડે છે. ધર્મપુરૂષાર્થ ત્યાં ફિક્કો પડી જાય શાંતિ અને પ્રસન્નતાથી જીવી પણ ન શકાય એવા દેશમાં ! કારણ કે પૈસાના દબાણ હેઠળ જીવતો માણસ અશાંતિના હાથમાં વેચાઈ જાય છે !

સુરાજ્યના ફાયદા જ્યારે માણસ નથી સમજી શકતો....સુરાજ્યની વ્યવસ્થાને નથી જીરવી શકતો ત્યારે એ આધુનિકતાના અગાળીડ જંગલમાં બાણીબૂઝીને અટવાઈ જાય છે ! હાથે કરીને આકૃતોને આમત્રે છે ! સુરાજ્યના લાભોને ગુમાવી બેસે છે. ધર્મપુરૂષાર્થની વાત બાળુએ રહી... સાંસારિક કહેવાતાં સુખો પણ એનાથી દૂર દૂર ગંજવાના જળની જેમ માત્ર ગળાડોળે છે. દુઃખ ત્રાસ અને વિડંબણાઓ વચ્ચે એનું જીવન ગૂરવા માંડે છે !

(સ્નેહદીપ દ્વારા અનુદિત)

(ગતાંકથી આડુ)

ધનવર્મણ પુત્ર ધનદેવ પોતાના પ્રાણ હોડમાં મુકીને દેવશર્મા અને જયસેનને બચાવ્યા, અધોરી ખાવાના પંજામાંથી છોડાવીને પોતાના ઘરે લઈ ગયો, ભાવથી લોચન કરાવ્યું. અને બહુમાનથી વિદાય કર્યા.

પોતે કદેલા પરોપકાર પર લવલેશ માત્ર અભિમાન નથી. માફ કર્તવ્ય મે બચાવ્યું છે. એ રીતે અંતરમાં ધનદેવને અપાર આનંદ છે.

જગતમાં કેટલીક વાતો સિદ્ધ છે; કે કૌતુક ભરા વાત પ્રગટ થયા વગર રહેતી નથી. જેમ કસ્તુરીની સુવાસને ઢાંકવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવે તો પણ તે ફેલાયા વગર રહેતી જ નથી. જેમ પાણીમાં તેલનું ટીપું ફેલાય છે. તેમ ધનદેવ બીજા પર કરેલ ઉપકારની વાત ચોમેર પ્રસરી ગઈ. તે સાંભળીને કેટલાકે અનુમોદના કરી તો ઈર્ષા કરનારાઓએ પેટ ભરીને ઈર્ષા કરી. કંઈ હાથમાં ન આવ્યું તો એક વાત હાથમાં લઈને ઈર્ષા કરનારાઓ બોલ્યાં, એયું ને....કમાવાની તેવડ નથી અને આપની મિલકત ઉપર તાગડખીંટા કરે છે. અને પૈસા પાણીની જેમ વેડફી નાંખે છે, આ વાત નગ-લોકોમાં ચર્ચાવા લાગી. જગતનો નિયમ છે કે પ્રશંસા કરનારા તો વિરલા કેક જ હોય છે. બાકી નીંદા કરનારાને ગોતવા જવું પડતું નથી. ધનદેવના હયામા નીંદા કરનારા પ્રત્યે જરા પણ દ્વેષ નથી. મહાન આત્માઓનું લક્ષણ હોય છે કે કરનારાઓ પાસે પણ પોતાના જીવન માટેની

પ્રેરણા જ મેળવતા હોય છે

એક દિવસ પિતા ધનવર્મા પાસે હાથ જોડીને વિનય શુભ આગળ ધરીને વિનવે છે. હે પિતાજી ! હવે મારી ભાવના છે કે ધન કમાવા માટે પરદેશ જાઉં. આપ મને આજ્ઞા આપો ! પિતાજીએ કહ્યું 'બેટા આપણી મિલકત ક્યાં જોઈ છે?' પ્રભુએ આપણને કાળું કાળું આપ્યું છે સુખેથી તે લોગવે. પણ તમે મારાથી દૂર જવાનું નામ ન લેશો બેટા ! તું જઈશ તો માફ કોણ ધ્યાન રાખશે ? ધનદેવે કહ્યું પિતાશ્રી પુત્ર બાળક હોય ત્યાં સુધી પિતાની મિલકતનો લોગવટો કરે તે તો ઠીક છે. પણ મોટા થયા પછી પિતાની મિલકતનો ઉપયોગ કરે અને કોઈ આપાર-અવસાય ન કરે તો સમાજ તેને નીંદે છે. અને બરેબર મને પણ તે યોગ્ય લાગે છે, કે હવે હું મોટો થયો છું, મારે મારી જાત ઉપર ઉભા રહેતા શિખવું જોઈએ. ધનદેવની વાત સાંભળી, પણ કેવળપુત્ર પ્રત્યેના વાતસલ્ય ખાતર જુદા પડવાનું દુઃખ સહન કરવા તૈયાર ન હતા. છેવટે કચવાતા હૈયે પુત્રની વાતને મૌન પછે સ્વીકારી.

શુભ મુર્તિ ધનદેવે જીવ કરીયાણા લઈ મોટા સાર્થ સાથે કુશાવપુર તરફ પ્રયાણ કર્યું.

માર્ગ ઘણો વિકટ કર્યો હતો. ચોર અને લુટાડુઓનો ભય પણ માથા પર ભમતો હતો. જો માર્ગ ભૂલાય તો ભુખ અને તરસને લીધે મોતને જ ભેટવું પડે તેવા વિકટ પંથે સાર્થ સાથે આગળ વધ્યાં. પણ ભાગ્યશાળી અને પરાક્રમી

આત્માને કોઈ અંચ આવતી નથી, કસોટિ તો ચુરખની જ થાય છે. સિદ્ધિ મેળવનારાઓએ સહન તો કરવું જ પડે છે. એ વાતને ધનદેવ પરિપૂર્ણ રીતે જાણતા હતાં.

ધનદેવ અને તેનો સાર્થ આગળ વધતા એક ભયંકર અટવીમાં આવી પહોંચ્યાં. જાણે કોઈ અધારી ગુફામાં આગ્યા હોય તેમ ભયાનક અંધકાર ભર્યો જંગલમાં આવી પર્યાં સૂરજના કિરણો પણ રૂંધાતા હતાં. કારણ કે ઘટાટોપ વૃક્ષો, એકબીજા વૃક્ષોની સાથે ભેટીને જ રહ્યા હતા. પક્ષીઓનો અવાજ સંભળાતો હતો પણ પક્ષીઓ ક્યાંથી બોલે છે તે પણ દેખાતું ન હતું. વૃક્ષોની ડાળીઓ ઉપરથી વાંદરાઓ કુદકા મારતા હતાં. તેમના કુદકાઓ અને ચિચીયારીએ ભયમાં વૃદ્ધિ પમાડતા હતા. ઝાડની આગુઆગુની ડાળીઓ પર ન ગ અને સર્પો દોરડાની જેમ લટકતા હતાં. ફરફર હિસક જીવોની ત્રાડ સંભળાતી હતી. ભેંકાર ભર્યું વાતાવરણ દીલને થડકાવે તેવું હતું. છતાં ધનદેવ આગળ અને પાછળ સાર્થ ધીમે ધીમે આગળ વધતો હતો. વિકટ માગમાં થોડું આગળ વધ્યાં ત્યાં તો તન અને મન થાકી ગયાં હોય તેમ સાથેના લોકો તો ધનદેવને આગળ વધતા રોકવા લાગ્યાં. અને ક્ષુધા પિપાસા શાંત કરવા ભોજન માટે વિનવવા લાગ્યાં.

ધનદેવે થોડે દૂર દૃષ્ટિ કરીને જ્યાં ઉગ્રદ્રવ ના હોય તે સ્થાન પસંદ કરી ત્યાં પડાવ નાખવા સૂચન કર્યું. અને લોકો તંબુ તાણીને ત્યાં ભોજનની તૈયારીઓ કરવા લાગ્યાં. થોડા સમયમાં ભોજનની સામગ્રી તૈયાર થઈ જમવા માટે ભાણુઓ મંડાયાં. સહુ ભોજન કરવા બેઠા પણ “આદ્યવળે મશ્વિકા” જેમ જ્યાં ખાવાની તૈયારી કરતા હતાં ત્યાં જ ભીલડાઓનું ટેળુ ખરછી, ભાલા તીરકાંમઠા લઈ આવી ચઢ્યાં. ભયાનક જંગલની શ્યામતામાં ભીલોની શ્યામતા અને વિદરાળતાએ ભોજન પણ ઝેર જેવું બનાવી દીધું. પણ પરાક્રમી ધનદેવ જરા પણ વિચાર કર્યા વગર વસુનદેવે ખડક લઈને ભીલના ટોળા પર કુદી પડ્યો. સિંહ જેમ બકરાના ટોળા પર કુદે તેમ ધનદેવ ભીલો પર એકલે હાથે ઝૂમવા લાગ્યો અને કેટલાક ભીલો તો ધનદેવના હાથે ઘાયલ થતા જમીન પર ઢળી પડ્યાં તેને બેઠને કેટલાક ભીલો નાશી ગયા. પરાક્રમી ધનદેવનું પરક્રમ બેઠ ભીલનો સરદાર સ્તબ્ધ બની ગયો, તેણે હુકમ કર્યો, લડાઈ બંધ કરો.... અને ક્ષણમાં જ ભીલો સરદાર પાસે આવીને દેલા રહ્યાં, ભીલના સરદાર ધનદેવ પાસે આવી પીઠ યાબડીને તેની સાહસિકતાની પ્રશંસા કરવા લાગ્યો.

(ક્રમશઃ)

થાવરચ્યા કુમાર

થાવરચ્યા નામના એક ‘પ્રિયધર્મી’ શેઠાણી દ્વારિકામાં રહેતા હતા તેમને એકનો એક લાડકવાળો પુત્ર. સદ્ગુણી અને મહાનેજરવી શરીરવાળો, વાણીમાં મધ ઝરે, પુણ્ય પ્રભાવે અનેક કન્યા સાથે લગ્ન થયા. સંસારના સુખમાં આસક્તિ વધી. ધર્મ વિશે કશી ચિંતા જ નહિ. પણ અંતઃકરણ પવિત્ર.

એકદા પુણ્યોદયે શ્રી તીર્થંકર ભગવાનની વાણી સાંભળવાનું સૌભાગ્ય સાંપડ્યું. કોરા ઘડા સમય હોવાથી, જ્ઞાન ગભિત વૈરાગ્ય થયો. માતા પાસે દીક્ષા લેવા રજા માંગી. માતાને વન્નધાત લાગ્યો. માતાએ ખૂબ સમજાવ્યો પણ વ્યર્થ. શ્રી કૃષ્ણ મહારાજને બોલાવ્યા. થાવરચ્યા કુમારે તેમને કહ્યું, “આપ મને ત્રણ શત્રુઓથી બચાવો તો સંયમનો આગ્રહ છોડું. એ ત્રણ શત્રુઓ છે-જન્મ, જરા અને મરણ.” શ્રી કૃષ્ણે કહ્યું, “તે બાળકમાં હું અશક્ત છું. હવે તું ખુશીથી ત્રણ શત્રુ રૂપી આ ને ત્રિ રત્નરૂપી જગત્રી શાંત કર. સ્વ-પરનું કલ્યાણ કર.”

—: અમૂલ્ય પ્રકાશન :—

અનેક વરસોની મહેનત અને સંશોધનપૂર્વક પરમપૂજ્ય વિદ્વાન
મુનિરાજશ્રી જ'પુવિજયજી મહારાજના
વરદહસ્તે સંપાદિત થયેલ અનોડ અને અમૂલ્ય ગ્રંથ

'દ્વાદશારં નયચક્રમ્ પ્રથમ અને દ્વિતીય ભાગ'

આ અમૂલ્ય ગ્રંથ જેમાં નયોતુ અદ્ભુત વર્ણન છે તે દરેક સાધુ મુનિરાજો તથા સાધ્વીજી મહારાજ માટે અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ છે. દરેક ગૃહસ્થોએ અને સમાજની દરેક લાયઝેરી માટે વસાવવા જોઈએ.

આ ગ્રંથ માટે પરમપૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ જણાવે છે કે—

ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ આ પુસ્તકનું પ્રકાશન કર્યું તે એક મોટા ગૌરવની વાત છે, જે વિદ્વાન મુનિ મહારાજો, સાધ્વીજી મહારાજો, તથા શ્રાવકો તેમજ શ્રાવિકાઓને જૈન દર્શનના અભ્યાસ માટે ખૂબ જ ઉપયોગી નીવડશે.

ભારતભરમાં અનેક જૈન સંસ્થાઓ છે. તેઓએ પ્રગટ કરેલા પુસ્તકોમાં આ 'દ્વાદશારં નયચક્રમ્'ને શ્રેષ્ઠ સ્થાને મૂકી શકાય તેમ છે. તે માટે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને ધન્યવાદ ઘટે છે.

(કિંમત રૂ. ૪૦-૦૦ પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

ખહાર પડી ચુકેલ છે જિનદત્તકથાનકમ્ (અમારું નવું પ્રકાશન)

પ્રસ્તુત જિનદત્તકથાનક સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી એવો કથાગ્રંથ છે.

સ્વ. પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકર શ્રુત-શિલ્પારિધિ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની ઇચ્છાનુસાર આ ગ્રંથ પ્રકાશન કરવામાં સફળ થતા ખુબ આનંદ અને સંતોષ અનુભવાય છે.

અમારી વિનંતિને ધ્યાનમાં લઈને પરમ પૂજ્ય સાધ્વીજી મહારાજશ્રી ઝોંકારશ્રીજી મહારાજે આ ગ્રંથનું સંપાદન-સંશોધનનું કાર્ય કરી આપવાની કૃપા કરી છે.

આ કથાનકનો ગુજરાતી ભાષામાં પણ સંક્ષિપ્ત સાર આપવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથ દરેક લાયઝેરીમાં વસાવવા યોગ્ય છે.

(કિંમત રૂ. ૮-૦૦ (પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

લખો— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ખારગેટ, ભાવનગર.

Atmanand Prakash

Regd. G. BV. 31

દરેક લાઈબ્રેરી તથા ઘરમાં વસાવવા જેવા અલભ્ય ગ્રંથો

સંસ્કૃત ગ્રંથો	કીંમત	ગુજરાતી ગ્રંથો	કીંમત
ત્રીશષ્ઠિ શલાકાપુરુષ ચરિતમ્		શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ ૧-૨-૩ સાથે	
મહાકાવ્યમ્ ૨-પૂર્વ ૩-૪		લે.સ્વ. પૂ. આ. શ્રી વિ. કસ્તુરસૂરીશ્વરજી	૨૦-૦૦
પુસ્તકાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	ધર્મ કૌશલ્ય	૩-૦૦
ત્રીશષ્ઠિ શલાકા પુરુષચરિતમ્		નમસ્કાર મહામંત્ર	૩-૦૦
મહાકાવ્યમ્ પર્વ ૨-૩-૪		ચાર સાધન	૩-૦૦
પ્રતાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	પૂ. આગમ પ્રભાકર પુણ્યવિન્યજી	
દ્વાદશારં નયચક્રમ્ ભાગ ૧લો	૪૦-૦૦	શ્રદ્ધાંજલિ વિશેષાંક : પાકુ ખાઈન્ડીંગ	૮-૦૦
દ્વાદશારં નયચક્રમ્ ભાગ ૨જો	૪૦-૦૦	ધર્મખિન્દુ ગ્રંથ	૧૦-૦૦
શ્રી નિર્વાણ કેવલી ભક્તિ પ્રકરણ-મૂળ	૧૦-૦૦	સૂક્ત રતનાવલી	૦-૫૦
નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સંદોહઃ	૨-૦૦	સૂક્ત મુક્તાવલી	૦-૫૦
શ્રી સાધુ-સાધ્વી યોગ્ય આવશ્યક		જૈન દર્શન મીમાંસા	૩-૦૦
ક્રિયાસૂત્ર પ્રતાકારે	૫-૦૦	શ્રી શત્રુજય ગિરિરાજ દર્શન	૬-૦૦
પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્	૨-૦૦	શ્રી શત્રુજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર	૧-૦૦
શ્રી વીતરાગ મહાદેવ સ્તોત્રમ્	૧-૦૦	આર્હત ધર્મપ્રકાશ	૧-૦૦
આદ્યશૈલપાધ્યાય	૫-૦૦	આત્માનંદ ચોવીશી	૧-૦૦
પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્	૨૫-૦૦	અક્ષયચંદ્ર ચારિત્ર પૂજાદિગથી સંગ્રહ	૩-૦૦
ગુજરાતી ગ્રંથો		આત્મવલ્લભ પૂજા	૧૦-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧	૧૫-૦૦	ચૌદ રાજલોક પૂજા	૧-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨	૩૫-૦૦	આત્મવિશુદ્ધિ	૩-૦૦
શ્રી શ્રીપાળરાજનો રાસ	૨૦-૦૦	નવપદજીની પૂજા	૩-૦૦
શ્રી જાણ્યું અને જોયું	૩-૦૦	આચારોપદેશ	૩-૦૦
શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જો	૮-૦૦	ગુરુભક્તિ ગહુંલી સંગ્રહ	૨-૦૦
શ્રી કાવ્યસુધાકર	૮-૦૦	ભક્તિ ભાવના	૧-૦૦
શ્રી કથારત્ન કેષ ભાગ ૧લો	૧૪-૦૦	હું ને મારી ખા	૫-૦૦
શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૩-૦૦	જૈન શારદા પૂજનવિધિ	૦-૫૦

જાણો :- શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખારગેઈટ, ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)
પોસ્ટેજ અલગ

તંત્રી : શ્રી પોપટભાઈ રવજીભાઈ સલોત શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ આનંદ પ્રી પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.